

ת"פ 19947/09/21 - מדינת ישראל נגד אשרף שקור

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 19947-09-21 מדינת ישראל נ' שקור(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

אשרף שקור

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של נהיגה פוחזת, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; הפרעה לשוטרים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 275א' לחוק העונשין; אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; וכן נהיגה כשברמזור אור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. בכתב האישום המתוקן צוין כי במועד הרלוונטי לאישום שררו יחסים מתוחים בין הנאשם ובני משפחתו, לבין המתלונן ובני משפחתו, וזאת על רקע חשד לאירוע ירי ופגיעה ברכוש. ביום 25.8.21 סמוך לשעה 01:15, נסע המתלונן ברכבו סמוך לכניסה לכפר אבטין, שאז הבחין שהנאשם נוסע אחריו במהירות כשבידו חפץ כלשהו והוא מכוונו לעברו באופן מאיים. המתלונן הזעיק כוחות משטרה בעוד הנאשם ממשיך לרדוף אחריו ואגב כך סוטה לנתיב הנסיעה הנגדי במטרה לעקוף את רכבו ולחסום את נתיב נסיעתו, מהבהב באמצעות אורות הרכב וצופר מספר רב של פעמים. השניים הגיעו לאזור קריית טבעון, שם הבחין המתלונן בשנית כי הנאשם אוחז בחפץ כלשהו ומכוון אותו לעברו באופן מאיים. אף הפעם סטה הנאשם לנתיב הנסיעה הנגדי וגרם למשתמשי הדרך לסטות מהנתיב וכן חצה צמתים כאשר האור ברמזור אדום. בהמשך, הבחינה נידת משטרה בשני הרכבים, כרזה לנאשם לעצור והחלה במרדף אחריו, תוך שהוא ממשיך בנסיעה, חומק מהניידת, סוטה מנתיב הנסיעה וממשיך לדלוק אחר רכבו של המתלונן. במהלך המרדף אחרי הנאשם נפרס מחסום דוקרנים בכביש 75 לכיוון צומת יגור ובהגיעו למקום לא האט הנאשם את מהירות נסיעתו והתנגש ברכב שנעצר בסמוך למחסום וגרם לו לנזקים.

3. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום וכן הוצגה הסכמה עונשית, לפיה המאשימה תעתור לעונש מירבי של 20 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית, לרבות פסילת רישיון, ואילו ההגנה מצידה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות המקרה חמורות ומלמדות על סיכון רב הנשקף מהנאשם, כמו גם על תעוזה רבה בניסיון לחמוק מהשוטרים. נטען כי מדובר באירוע מתמשך, בו סיכן הנאשם הן את המתלונן והן את משתמשי הדרך, לרבות השוטרים, ביצע עבירות חמורות והטיל אימה בליבו של המתלונן. נטען כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה חמורה בשלום ציבור משתמשי הדרך, ביטחונם ושלוות רוחם וכן פגע ברכוש. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה וטענה כי המתחם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעברו התעבורתי ועתרה להשית עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, התחייבות ופיצוי.

5. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שצבר לחובתו עבירות תעבורה שאינן מהחמורות והוא מחזיק ברישיון נהיגה מזה למעלה מ-25 שנה. ההגנה הפנתה לפסיקה וטענה כי המתחם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, סיפר על השתלבותו החיובית בבית המעצר וציין שלא ישוב על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. כפי שצוין לעיל, בין הצדדים קיים הסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם. עם זאת, נקבע כי "אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק... ראוי כי יקבע מתחם זה בנפרד מהסכמות אלו, וזאת כדי לאפשר את בחינת הסדר הטיעון לאור העונש ההולם בנסיבות העניין" (ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' פארוק גולאני** (28.11.2021)).

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ברורים. נהיגה פרועה בכביש היא רעה חולה המעמידה את משתמשי הדרך בסכנה ממשית לפגיעה בגופם ואף בחייהם. במקרה זה מדובר במרדף פרוע ומסכן חיים והערכים שנפגעו ברורים לכל. לכך יש להוסיף כי הנאשם דלק אחרי המתלונן כשהוא אוזח בידיו חפץ באופן מאיים וברי כי הדבר הוסיף לפגיעה בשלוות נפשו וביטחונו של המתלונן. כן יש להוסיף ולציין שהבריחה מהמשטרה פגעה בעקרון שלטון החוק וביכולתה של המשטרה למלא את תפקידה כראוי. בנוסף, אפנה לפגיעה שנגרמה לרכבו של אחד הנהגים בשל אופן נהיגת הנאשם.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** רצף העבירות בהן הורשע הנאשם מלמד על זלזול בחוקי התנועה

ועל אדישות לשלומם של משתמשי הדרך ורכושם. אף אם אין מדובר בעבירות מתוכננות מראש, הרי שמדובר באירוע שנמשך כשלושים דקות, בהן יכול היה הנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו, אך הוא לא עשה כן, אף כאשר ניידת משטרה דלקה אחריו. בתוך כך נהג הנאשם בנתיב הנגדי, חצה צמתים באור אדום, גרם לנהגים אחרים לסטות ממסלול נסיעתם ואף גרם נזק רכוש לרכב אחר. לכך יש להוסיף כי המניע להתנהגות הנאשם הוא יחסים מתוחים בין המשפחות על רקע חשד לאירוע ירי ופגיעה ברכוש ואף נתון זה מלמד על חומרת האירוע ופוטנציאל הנזק אלמלא התערבות המשטרה.

10. **מדיניות הענישה:** נגע תאונות הדרכים מכה בתושבי המדינה מידי יום ומספר ההרוגים בתאונות דרכים הוא גבוה ביותר. לאור כך, נוהגת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות המסכנות את שלום הציבור. ראו:

"נהיגה שלא בהתאם לכללי התעבורה, שלא במיומנות; נהיגה חסרת זהירות, בקלות ראש; תוך הפרה בוטה של הכללים; נהיגה בעת פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף - אלה עבירות שתוצאתן עלולה להיות תאונות דרכים, פגיעה באזרחים תמימים, השארתם כנכים ליתר ימי חייהם, או חס וחלילה קטילת חיים והרס משפחות... לא די בעונש פסילה בפועל מלהחזיק ברישיון נהיגה לנוהג בפסילה, שכן עצם הנהיגה בפסילה מהווה הוכחה ניצחת - כי העונש אינו עונש ממשי; ועל כן, חייב בית המשפט לנקוט בענישה אחרת, הולמת, ראויה, אשר תבטיח הפסקת הנהיגה מיידית וחוסר אפשרות לנהיגה לפרק זמן שנקבע על ידי בית המשפט, כך שהרחקת הנאשם מהכביש תהא מובטחת" (ע"פ 71890/06 **יעקב רצבי נ' מדינת ישראל** (4.2.07)).

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה למקרים הבאים: עפ"ג 60102-11-18 **אל טרשאן נ' מדינת ישראל** (2.1.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ואיומים בכך שבעת שכרוזו לו שוטרים לעצור, הגביר מהירות נסיעתו והחל להימלט. נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל- 27 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו- 36 חודשי פסילה בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט מחוזי התקבל בחלקו כך שעונש הפסילה צומצם ל-24 חודשים; עפ"ג 24113-12-17 **שחאתית נ' מדינת ישראל** (7.3.2018), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בכך שנהג בשטחי ישראל ברכב וכאשר הבחין בשוטרים החל לנהוג בפראות ובמהירות, עקף כלי רכב בצורה פרועה ואילץ אותם לרדת מן הכביש ואף ניסה לנגח ניידת משטרתית. הנאשם נידון ל-17 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו, כאמור, נדחה; ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014), בו קבע בית המשפט העליון מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 32 חודשי מאסר (סעיף 11 לפסה"ד), ביחס לנאשם אשר הורשע בנהיגה פזיזה, גניבת רכב והפרעה לשוט. במקרה זה גנב הנאשם רכב צבאי וכאשר דלקו אחריו ניידות משטרה, לא שעה לקריאות לעצור, הסיט את רכבו והתנגש בניידת, בהמשך שוב התנגש בניידת ולאחר מכן ברח רגלית. בעניינו אומנם לא מדובר בגניבת רכב, אך יתר הנסיבות דומות יחסית ולכן ניתן להקיש ממקרה זה, תוך עריכת שינויים כמתחייב; עפ"ג 11059-04-15 **אבו כף מראחיל נ' מדינת ישראל** (24.6.2015), בו נידון עניינו של נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהורשע בביצוע עבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוט במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכב שנועד למלט את שותפו שביצע עבירות רכוש, וברח מהשוטרים תוך נהיגה מסוכנת וביצוע עבירות תנועה. הנאשם נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; עפ"ג 19553-05-13 **בהא נ' מדינת ישראל** (30.6.2013), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר בגין הרשעתו בנהיגה פוחזת לאחר שנמלט משוטרים, לא עצר בתמרור עצור ועבר צומת באור אדום. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לעונש מאסר בן 12 חודשים.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות מושא ענייננו נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים בדבר סיכויי שיקומו.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלונן, וביטאה קבלת אחריות וחרטה. בעניין זה נתתי דעתי גם לדבריו בפני אשר לימדו על חרטה והפנמה. כן נתתי דעתי לפגיעה שתגרם לנאשם (ואף לבני משפחתו) בשל תקופת המאסר שתוטל עליו, לרבות בשל קשיי התקופה. הבאתי עוד בחשבון שאין לחובתו של הנאשם הרשעות פליליות קודמות, אך הוא הורשע בעבירות תעבורה לא מעטות. העבר הפלילי הנקי וקבלת האחריות הן נסיבות להן יינתן משקל לא מבוטל בתוך המתחם. עם זאת, לעובדה שלא קיימים סיכויי שיקום יינתן משקל נגד לחומרה. בנוסף, יינתן משקל לקולה גם לתקופת המעצר בה נתון הנאשם, שתנאיה קשים ממאסר.

15. לאור כך, דעתי היא שיש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו: ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020)).

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 25.8.21.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירה של נהיגה פוחזת.

ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירה שעניינה איומים.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך **24 חודשים**. הוסברה לנאשם חובת הפקדת רישיון.

ה. אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, ע"ת מס' 4 בסך 3,000 ₪, וכן פיצוי לע"ת מס' 6 בסך

2,000 ₪. הסכומים ישולמו בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את זכויותיהם של המתלוננים והם רשאים לנקוט הליך אזרחי מתאים.

ו. בשל תקופת המאסר וסכום הפיצוי, אני נמנע מהטלת קנס.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ב, 26 ינואר 2022, במעמד הצדדים.